

Der er dog i en række tilfælde gjort undtagelser fra disse principper. Hjemmelen hertil er søgt ved tekstanmærkning til de respektive finanslove.

§ 10, stk. 3, 2. og 3. pkt., er identisk med de nugældende bestemmelser i § 6, stk. 2, 3. og 4. pkt.

Efter stk. 3, 2. pkt., vil der på samme måde som efter den gældende bestemmelse i juni forud for tilskudsåret blive foretaget et skøn over pris- og lønudviklingen det kommende år. På grundlag heraf reguleres statstilskuddene. Viser skønnene sig fejlagtige, sker der en opregulering med virkning for de efterfølgende tilskudsår.

Stk. 3, 3. pkt., giver i lighed med den gældende bestemmelse hjemmel til mere skønmæssige ændringer af tilskuddet. Det fremgår af forarbejderne til den gældende bestemmelse, at den har skullet muliggøre mere skønmæssige reguleringer af tilskuddet i tilknytning til den hidtil gældende pris- og lønregulering, der har været fastsat årligt efter forhandlinger med de kommunale organisationer. Det er fortsat hensigten, at reglen alene skal kunne anvendes som hjemmel for skønmæssige reguleringer af et mindre omfang. Større ændringer vil fortsat kræve særlig lovhjemmel.

Stk. 4. fastlægger, hvorledes statstilskuddet skal beregnes for 1984.

Statstilskuddet til kommunerne erstatter som nævnt de hidtidige tilskud efter udgiftsbehovskriterier og statens tilskud til den mellemkommunale skattegrundlagsudligning. Statstilskuddet for 1984 beregnes på denne baggrund med udgangspunkt i summen af disse tilskud i 1983.

Ved akt 473 af 11. august 1982 blev bloktilskuddet for 1983 fastsat til 12.293,7 mill. kr. for kommunernes vedkommende. Ved akt 9. af 4. november 1982 blev beløbet nedsat med 2 mia. kr., og det blev samtidig bestemt, at nedsættelsen skal fordeles i forhold til de enkelte kommuners foreløbigt opgjorte beskatningsgrundlag for 1981.

Statens bidrag til finansieringen af udligningsordningen for kommunerne anslås til at udgøre ca. 1.042,8 mill. kr. i 1984, opgjort i gennemsnitlige 1983-priser.

I overensstemmelse med regeringens spareplan foreslås statstilskuddet til kommunerne nedsat med yderligere 1,5 mia. kr. i 1984.

Med udgangspunkt i de endelige bloktilskudspuljer for 1982 kan det samlede statstilskud for 1984 for kommunerne skønnes til i alt 9.802,6 mill. kr., jfr. bilag 1.

Til § 11

Overudligning

Som nævnt i bemærkningerne til § 4, indebærer anvendelsen af den enkelte kommunes eget beskatningsniveau ved beregningen af tilskud/tilsvar i hovedstadsudligningen, at overudligning kun kan forekomme under meget specielle omstændigheder. For helt at udelukke muligheden for overudligning foreslås det i § 11, at der indføres et loft for en kommunes nedgang i tilskud eller stigning i tilsvaret ved en stigning i indkomsterne. Loftet foreslås fastlagt til 90 pct. af skattebeløbet.

Hvis en kommune allerede som følge af landsudligningen bliver omfattet af overudligningsbestemmelsen, vil tilskuddene i medfør af § 2, stk. 1 overstige tilsvarene. Forskellen foreslås modregnet i statstilskuddet til samtlige kommuner.

Hvis en kommune kun bliver omfattet af overudligningsbestemmelsen som følge af den særlige udligning i hovedstadsområdet efter § 2, stk. 2, foreslås udgiften herved fordelt alene mellem kommunerne i hovedstadsområdet.

Til §§ 12-17

Amtskommuner

For amtskommunerne foreslås det ligeledes, at der indføres en mellemkommunal udligning af forskelle i udgiftsbehov i hele landet, og at beskatningsgrundlagsudligningen kommer til at hvile i sig selv. Om begrundelsen herfor henvises i det hele til bemærkningerne foran.

Udligningsniveauet foreslås fastsat til 0,80 for både udgiftsbehov og beskatningsgrundlag (jfr. §§ 13 og 15).

I § 16 fastsættes de amtskommunale udgiftsbehovskriterier, jfr. lov om generelle tilskud, § 5.

Også vægtene i den amtskommunale udgiftsbehovsudligningsordning er justeret i overensstemmelse med de faktiske ændringer i udgifternes fordeling på områder. Desuden foreslås der indført et nyt kriterium, »aldersbetonet sygelighed«, som – i lighed med det allerede eksisterende kriterium »beregnete sengedage« – er et sammenvejet udtryk for aldersfordelingen. De enkelte aldersgruppers vægt er skønnet på grundlag af de pågældende aldersgruppers forbrug af visse sygesikringsydelser, og kriteriet tilsigter at afspejle udgiftsbehovet på sygesikringsområdet, der før har været henført til kriteriet »indbyggertal«. Endvidere foreslås væjkriteriets vægt nedsat med 1/3, jfr. bemærkningerne til § 7.

I beskatningsgrundlagsudligningen foreslås det (§ 13) at benytte et beskatningsniveau for statstil-